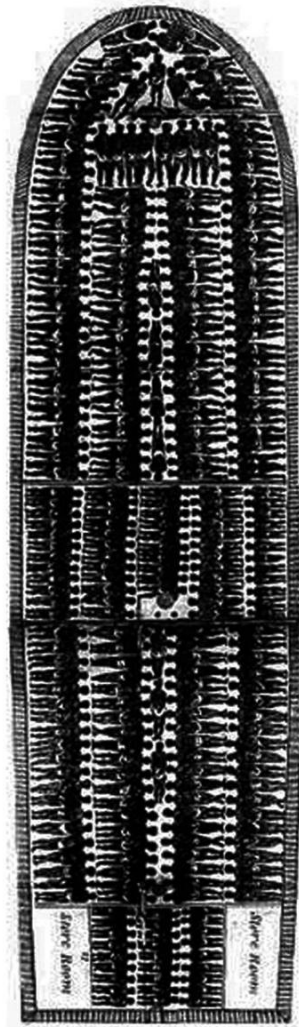

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΝΕΑ ΕΡΟΥΗ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΝ

Οι μεταναστευτικές ροές προς την ευρώπη (και όχι μόνο [1]), **έχουν αυξηθεί σημαντικά τον τελευταίο καιρό -με κύριο παράγοντα αυτής της όξυνσης τον πόλεμο στη Συρία [2].** Ο δρόμος της φυγής που ακολουθούν οι μετανάστες και οι μετανάστριες ξεκινάει από την τουρκία, στην οποία και παραμένει προς το παρόν το μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού αυτού. Όσοι έχουν την οικονομική ευχέρεια να πληρώσουν διακινητές, περνάνε από τα τουρκικά παράλια στα ελληνικά νησιά. Οι υπόλοιποι παραμένουν συγκεντρωμένοι σε πρόχειρους καταυλισμούς που έχει δημιουργήσει το τουρκικό κράτος κατά μήκος των συνόρων του. Αφού φτάσουν στην Ελλάδα, κατευθύνονται προς τα σύνορα με τη μακεδονία, με σκοπό μετά να περάσουν στη σερβία, την ουγγαρία με τελικό προορισμό την κεντρική και βόρεια ευρώπη.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους και της ΕΕ φαινομενικά μετασχηματίζεται, αργά αλλά σταθερά. **Η δημόσια ρητορική για την εμπέδωση αυτής της αλλαγής προς ένα περισσότερο ανθρώπινο πρόσωπο προετοιμάστηκε καιρό πριν, τόσο από τις κρατικές εξαγγελίες όσο και από τα ΜΜΕ.** Η προβολή εικόνων που εγείρουν συγκίνηση (όπως αυτή του νεκρού παιδιού στα παράλια της τουρκίας) αποτελούν το marketing του κράτους ώστε να γίνει δημόσια αποδεκτή η νέα στρατηγική στη διαχείριση των μεταναστών.

Η αλλαγή αυτή όμως ούτε τυχαία είναι, **ούτε προκλήθηκε από κάποιο ξαφνικό αλτρουισμό της δύσης.** Αντίθετα η αντιμεταναστευτική πολιτική (όπως και οι αλλαγές της) βασίζεται αυστηρά στις ανάγκες της αγοράς. Έτσι ακριβώς άλλωστε, γίνεται και η διαχείριση των συνόρων. Δεν είναι μια απaráλλακτη συνθήκη, αλλά μεταβλητή, εφόσον η διαπερατότητα τους μεταβάλλεται κι αυτή ανάλογα με τις ανάγκες του κεφαλαίου. **Χρειάζεται εργατικό δυναμικό - ενισχύεται το λαθρεμπόριο, δεν χρειάζεται - ενισχύεται η φύλαξη των συνόρων και η καταστολή.** Και αυτό είναι φανερό: πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν δηλώσει ξεκάθαρα ότι χρειάζονται εξειδικευμένο προσωπικό, το οποίο προφανώς θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα φτηνό. Η γερμανία και μόνο έχει ανακοινώσει ότι χρειάζεται περίπου 500.000 άτομα [3]. Οι σύριοι λοιπόν που καταφέρνουν να φτάσουν στην ευρώπη, από τη μία είχαν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν, από την άλλη -και εδώ είναι το ζουμί- είναι κατά βάση εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό που αποτελούσε τη μεσαία τάξη στη χώρα καταγωγής τους. Και αυτός ακριβώς είναι ο κύριος λόγος αλλαγής στον τρόπο διαχείρισης των μεταναστών/σπιριών. **Ούτε τους αγάπησαν ξαφνικά, ούτε τους λυπήθηκαν τα ευρωπαϊκά κράτη, αντιθέτως τους χρειάζονται για την περαιτέρω αναπαραγωγή του κεφαλαίου των χωρών αυτών, όπου και θα αποτελέσουν τμήμα του εκεί υποτιμημένου προλεταριάτου.**

[1] . Η μηνιακή παρουσίαση της Ελλάδας και της ευρωπαϊκής ένωσης σαν το προορισμό του συνόλου των μεταναστών, είναι ακόμη ένα γραπτό ντοκουμέντο, άλλης μιας στιγμής του ψεύτικου. Στην πραγματικότητα, την ίδια ώρα στην τουρκία, ενδεικτικά, βρίσκονται αυτή την στιγμή πάνω από 2.000.000 εγκλωβισμένοι σύριοι μετανάστες (πολλοί μάλιστα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης): <http://tinyurl.com/o27ckzu>.

[2] . Η σημερινή κατάσταση στη συρία είναι μόνο η τελευταία πράξη απ' το θέατρο του πολέμου που διεξάγεται στη μέση ανατολή εδώ και χρόνια. Να σημειωθεί, πως την ίδια στιγμή υπάρχουν αντίστοιχα εμπόλεμα πεδία στην αφρική. Γενικότερα δεν έχουμε αμφιβολία πως ο πόλεμος περιστρέφεται σταθερά γύρω απ' τις αλλαγές στην παγκόσμια εκμετάλλευση των ανθρώπινων και μη πόρων, αφήνοντας πίσω του θύματα και πληθυσμούς που περισσεύουν. Η παρούσα συγκυρία όμως μας αναγκάζει να φωτίσουμε μόνο αυτά τα τελευταία γεγονότα. Όσον αφορά τέλος την συμμετοχή του ντόπιου "φτωχού πλην τίμιου" ελληνικού κεφαλαίου, αξίζει να σημειώσουμε τουλάχιστον δυο περιπτώσεις όπου πλοία ελληνικών συμφερόντων βρέθηκαν να μεταφέρουν στρατιώτες και οπλισμό αντίστοιχα για να ενισχύσουν τις εκεί εμπλεκόμενες δυνάμεις: <http://tinyurl.com/mjjs392> και <http://tinyurl.com/q89aj9x>.

[3] . «Σύμφωνα με μία πρόσφατη μελέτη, ο αριθμός των Γερμανών εργασιακής ηλικίας θα μειωθεί από 45 εκατομμύρια σήμερα στα 29 εκατομμύρια το 2050. Αυτό το χάσμα πρέπει να καλυφθεί (...) Αλλά χωρίς εξειδικευμένους μετανάστες δεν θα καλυφθεί πλήρως το χάσμα, και δεν θα μπορέσουμε να αναπτυχθούμε», Ούλριχ Γκριλο, πρόεδρος του συνδέσμου Γερμανών βιομηχάνων, <http://tinyurl.com/ouslr87>. Και, για να μην κατηγορηθούμε για υποβόσκον αντιγερμανισμό, να προσθέσουμε ότι την στιγμή που γράφεται το παρόν κείμενο ανάλογο ενδιαφέρον έχουν εκδηλώσει η αγγλία, η γαλλία, η αυστρία, το βέλγιο κ.α.

Αν λοιπόν είσαι χρήσιμος για το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, **μετονομάζεσαι ως δια μαγείας από λαθρομετανάστη σε πρόσφυγα** [1]. Σε διαφορετική περίπτωση αυτό που σε περιμένει είναι η κλασική γραμμή αντιμετώπισης των μεταναστριών: καταστολή, εγκλεισμός, πογκρόμ, απελάσεις.

[1] . Ως συνέλευση No lager επιλέγουμε να χρησιμοποιούμε τη λέξη μετανάστης/στρία για το σύνολο των φυγάδων που φτάνουν στο ελληνικό κράτος. Είναι επιλογή μας να αρνούμαστε διαχωρισμούς που επιβάλλονται από τα κράτη και το διεθνές "δίκαιο". Είναι μια πρώτη κίνηση για την ελάχιστη πολιτική αναγνώριση των μεταναστών - στο σύνολο τους - ως κομμάτι της τάξης μας.

Δεν πρόκειται για έναν αφελή διαχωρισμό σε δύο επιμέρους κοινωνικές κατηγορίες. **Η ρατσιστική αφήγηση του ελληνικού κράτους, παραμένει κατά βάση απaráλλακτη.** Οι πλεονάζοντες συνεχίζουν να μη χωράνε, να είναι το πρόβλημα, να επιδέχονται εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η ειερότητα του βαρβάρου είναι εξάλλου που δημιουργεί τους κοινούς τόπους για την συγκρότηση των κοινωνικά αποδεκτών. Όμως η ανθρωπιστική παραχώρηση για τους (ελάχιστους, συγκριτικά) αποδεκτούς από μεριάς του κράτους θα είναι και η καλύτερη δικαιολογία για την εφαρμογή αντιμεταναστευτικής πολιτικής με σιδηρά πυγμή για τους υπόλοιπους που δεν υπάγονται στις ευνοϊκές κατηγορίες.

Ένα άμεσο κέρδος από την πολιτική θυματοποίησης των μεταναστών από τον πόλεμο στη συρία, είναι κατά κύριο λόγο τα τεράστια ποσά από τις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις που προβλέπεται να εισρεύσουν στα κρατικά ταμεία [2]. Αυτά τα ποσά βέβαια θα δοθούν κυρίως είτε για την κατασκευή νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης, είτε για επαυξημένη αστυνόμευση των συνόρων. **Με λίγα λόγια χρηματοδοτείται η πολιτική της ευρώπης -φρούριο.**

[2] . Προτείνουμε μόνο να διαβάσετε το ύψος των ποσών που θα εισρεύσουν και θα αντιληφθείτε πλήρως τη σημασία της «διαχείρισης μεταναστευτικών ροών» για το ελληνικό κράτος. Αντιγράφουμε λοιπόν από τα μέσα: «*Η Ελλάδα θα λάβει €259,4 εκατ. από το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (TAME) και €214,8 εκατ. από το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας (TEA). Σίχως να ενισχυθεί τόσο η ολοκληρωμένη διαχείριση των συνόρων όσο και η ικανότητά για πρώτη υποδοχή*» : <http://tinyurl.com/oszmpny> .

Το κενά που συνειδητά αφήνονται από μεριάς του κράτους στη διαχείριση των μεταναστών/στριών, έρχονται να το καλύψουν διάφοροι καλοθελητές.

Πρώτοι πρώτοι, **το γνωστό σε όλους μας συνονθύλευμα, όπου εδώ και δεκαετίες εκμεταλλεύεται επιχειρηματικά τις όποιες κρατικές ελλείψεις: οι ΜΚΟ.** Στην προκειμένη, εμπορευόμενες γνήσιο ανθρωπισμό, απορροφούν και τα αντίστοιχα κονδύλια από την ΕΕ. Ο εξαιρετικά βρώμικος ρόλος που έχουν παίζει ανά καιρούς οι εν λόγω οργανώσεις, σε απάτες, υποθέσεις ξεπλύματος δημόσιου χρήματος ή και περιπτώσεις όπως οι διώξεις των οροθετικών, αποτελούν έναν μακροσκελή κατάλογο που λόγω περιορισμένου χώρου δεν θα παραθέσουμε εδώ.

Δεύτεροι και εξίσου σημαντικοί, είναι το "παράνομο" κύκλωμα διακίνησης ανθρώπων διαμέσου των συνόρων, **το οποίο εδώ και χρόνια έχει αναλάβει εργολαβικά να κάνει την βρώμικη δουλειά του κεφαλαίου, σε αγαστή συνεργασία με μπάτσους, συνοριοφύλακες και λοιπές κρατικές αρχές.** Τους τελευταίους μήνες έχει σχεδόν αναγνωριστεί και νομιμοποιηθεί θεσμικά ο ρόλος τους, εφόσον αναλαμβάνουν ρόλο διαμεσολαβητών / μεταφραστών / «οργανωτών εκδρομών» στην διακρατική μετακίνηση.

Τρίτοι και καθόλου καταϊδρωμένοι, **οι δαιμόνιοι επιχειρηματίες της ελληνικής επικράτειας** – και όχι μόνο, έχοντας μυριστεί το χρήμα που παίζει στην υπόθεση, αναλαμβάνουν (με το αζημίωτο φυσικά) τις τελευταίες λεπτομέρειες: ταρίφες, περιπτεράδες, ξενοδόχοι, καντινιέρηδες και λοιποί πεταμένοι, καλύπτουν ότι χασούρα είχαν από την τουριστική περίοδο στις πλάτες των μεταναστών.

Πέρα από τους παραπάνω, αξίζει να αναφερθεί και **ο αυθεντικά ρατσιστικός εθνικός κορμός** που ανασυγκροτείται λόγω της παρούσας συνθήκης. Πλέον είναι σαφές πως ο κρατικοποιημένος ρατσισμός και οι χειροκροτητές του, έχουν ένα «ειδικό βάρος» που δεν μπορούμε ν' αγνοήσουμε. Ο παλιός φυλετικός ρατσισμός, χωρίς να έχει μπει οριστικά στο περιθώριο, δίνει τη θέση του σε άλλου είδους «επιχειρήματα». Η «απειλή για τη δημόσια υγεία», η πολιτιστική προσαρμογή, ο κίνδυνος του τζιχαντισμού, ανακατεύονται σε ένα εκρηκτικό μείγμα **με σκοπό να δημιουργήσουν ένα ισχυρό πεδίο αντιθέσεων μεταξύ ντόπιων και μεταναστών**. Όσο υπάρχουν περιθώρια κέρδους, οι καθαρά ρατσιστικές αντιδράσεις, παραμένουν σε λανθάνουσα μορφή. **Όταν βέβαια τα χρήματα στερέψουν, θα εμφανιστούν ως η φασιστική εμπροσθοφυλακή της ακραίας κρατικής αντιμεταναστευτικής πολιτικής.**

Και δυο λόγια για την υποτιθέμενη άλλη πλευρά, αυτή της στήριξης των προσφύγων: ο πιο εύκολος τρόπος για να αποφύγουμε την κουβέντα για τον casual ανθρωπισμό θα ήταν να τον χαρακτηρίσουμε «πλυντήριο» συνείδησης, **όταν αυτή δεν συνοδεύεται από μια συνολικότερη πολιτική κριτική στην αντιμεταναστευτική πολιτική και τη θέση του ελληνικού κράτους σε αυτή**. Έξαλλου, εντοπίζεται πάντα μια θεμελιώδης θέση που διαπερνά τις διάφορες «ανθρωπιστικές» αντιλήψεις: ένας εγγενής διαχωρισμός ανάμεσα στο κανονικοποιημένο «εμείς» (λευκοί, νόμιμοι, ευρωπαίοι, πολιτισμένοι), και το «άλλο», ένα άλλο ανορθολογικό, χτυπημένο απ' τη μοίρα, που χρήζει άμεσης βοήθειας και προστασίας, ανίκανο να υπερασπιστεί τον εαυτό του. **Αυτός ο διαχωρισμός παράγει αναπόφευκτα θέσεις ισχύος εντός των καταπιεσμένων.**

Επίσης, η όψιμη φιλανθρωπία διαφόρων κοινωνικών ομάδων ενέχει μια σοβαρότερη απειλή. Όταν αυτή διαμεσολαβείται από κρατικούς θεσμούς (αστυνομία, ΜΚΟ, τοπικές αρχές), **αποκρύπτει, ως και ξεπλένει, τον πραγματικό ρόλο των θεσμών αυτών**. Φυσικά κανείς δεν αρνείται πως η ανάγκη για υλική-έμπρακτη βοήθεια παραμένει επείγουσα. **Όμως η κάθε πράξη αλληλεγγύης, θα πρέπει να είναι προϊόν του οριζόντιου ανταγωνιστικού κινήματος, που αντιλαμβάνεται τους μετανάστες και τις μετανάστριες επί ίσοις όροις με τους ντόπιους: ως ταξικά μας αδέρφια. Για να ενώσουμε στην πράξη τις αρνήσεις μας, με αυτές των μεταναστών.**

Το πρωί της Κυριακής 13 Σεπτέμβρη, λίγο πριν το κείμενο αυτό βρει το δρόμο του στο τυπογραφείο, ενημερωθήκαμε πως ενα ακόμη ναυάγιο ανοικτά του Φαρμακονησίου ήρθε να προστεθεί στον ήδη μακρύ κατάλογο. Μια λέμβος που επέβαιναν περισσότεροι από 120 άνθρωποι ανατράπηκε με αποτέλεσμα τουλάχιστον 34 άνθρωποι να καθούν στη θάλασσα, ενώ εκφράζονται φόβοι πως ο αριθμός των νεκρών μπορεί να αυξηθεί. Γίνεται φανερό πως, παρ' όλη την υποτιθέμενη νέα στρατηγική της δύσης, η συνθήκη των συνόρων συνεχίζει να μετράει νεκρούς...

Συνέλευση **No Lager** Θεσσαλονίκης
Σεπτέμβρης 2015